

ΕΦ' ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Σχολική εφημερίδα
5ου Γυμνασίου Κατερίνης

Δεκέμβριος 2016

αρ. φύλλου 1

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΙΤΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΛΑ
«ΕΦ' ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΓΗΣ» ΣΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

«Σχολείο δεν είναι μόνο τα Μαθηματικά, η Φυσική, τα Αρχαία... Σχολείο είναι και η συνεργασία, η φιλία, οι γνωριμίες, οι γνώσεις, η ψυχαγωγία. Όλα αυτά για εμένα λέγονται "σχολείο". Τι να κάνουμε τον μαθητή που λύνει 10-20 ασκήσεις φυσικής και δεν είναι κοινωνικό άτομο; Οι παλιές εποχές έχουν περάσει και πρέπει να το καταλάβουμε αυτό. Το σχολείο πρέπει να ανοιχτεί στην κοινωνία, να έχει άποψη για τα τοπικά προβλήματα και άποψη γενικότερα, να παίρνει θέση στα διάφορα ζητήματα και την καθημερινή επικαιρότητα.»

Όλη η συνέντευξη στις σελ. 02-03

Πρόσφυγες

Η ανθρωπιά ενάντια στο φόβο

σελ. 05

**Special
Olympics**

σελ. 08

Poke-mania με το «Pokémon go» Η νέα φρενίτιδα

σελ. 08

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ
ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ
ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

σελ. 10

5^ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ:

ΕΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΤΗΡΙΟ

σελ. 06-07

ΕΦ' ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΥΛΗΣ

εβδομαδιαία εφημερίδα
5ου Γυμνασίου Κατερίνης
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑΝΝΑ

ΟΜΑΔΑ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ
2016-2017
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΓΚΟΥΤΖΑ ΧΡΥΣΑ	B1
ΓΚΡΙΝΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	B1
ΚΟΝΤΣΕ ΛΥΔΙΑ	B2
ΑΪΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	Γ1
ΚΥΡΛΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	Γ2
ΚΩΝΣΤΑΝΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	Γ2
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑΝΝΑ	Γ3
ΠΙΤΣΙΛΚΑ ΠΕΤΡΙΝΑ	Γ3
ΠΟΛΥΖΟΥ ΑΝΝΑ	Γ3
ΠΟΥΡΣΑΝΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	Γ3
ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΕΡΜΙΟΝΗ	Γ3

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
B. Μπιτόπουλος
B. Μανώλα
A. Αντωνιάδου

5ο Γυμνάσιο Κατερίνης
Ειρήνης 32, Κατερίνη 601 00
Τηλ. 2351 026361
mail@5gym-kater.pie.sch.gr

**Ευχαριστούμε θερμά
τον Σύλλογο Γονέων
& Κηδεμόνων 5ου Γυμνασίου
και τον ΟΚΑΝΑ - Ψυχιατρικό
Νοσοκομείο Πέτρας Ολύμπου
για την οικονομική ενίσχυση και βοήθεια
στην έκδοση της εφημερίδας μας**

Επιμέλεια έκδοσης: B. Μανώλα

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΙΑ «ΕΦ' ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΥΛΗΣ»

ΣΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

-κ. Διευθυντά, είστε διευθυντής του 5^{ου} Γυμνασίου Κατερίνης, ενός σχολείου που στεγάζεται σε ένα κτήριο ιστορικής σημασίας για την πόλη μας. Πώς νιώθετε που είστε διευθυντής σε αυτό;

Πράγματι το κτήριο στο οποίο στεγάζεται το 5^ο Γυμνάσιο έχει ιστορική αξία για την πόλη μας. Οι πληροφορίες λένε ότι χτίστηκε στα τέλη του 19^{ου} με αρχές του 20^{ου} αιώνα και σήμερα αποτελεί ένα από τα διατηρητέα κτήρια της πόλης μας. Είναι ιδιαίτερα τιμητικό για έναν εκπαιδευτικό να είναι διευθυντής στο αρχαιότερο και ιστορικότερο σχολείο της πόλης, από το οποίο αποφοίτησαν πάρα πολλοί φωτισμένοι άνθρωποι και επιστήμονες. Θα έλεγα λοιπόν ότι αισθάνομαι ιδιαίτερη ικανοποίηση που βρίσκομαι και εργάζομαι εδώ, αλλά και συγκίνηση γιατί αποφοίτησα από αυτό το 1974. Μπορώ λοιπόν να πω ότι αυτό το σχολείο το αγαπάω και το πονάω.

-Μπορείτε να μας περιγράψετε τον ρόλο και τις αρμοδιότητες του διευθυντή Γυμνασίου;

Ο ρόλος του διευθυντή είναι πολυσύνθετος και πολύπλοκος. Πρώτα απ' όλα ο διευθυντής πρέπει να έχει υπομονή, να είναι δημοκρατικός, να μην είναι αυταρχικός. Για να είναι επιτυχημένος πρέπει να έχει την ικανότητα να προσαρμόζεται και να συμπεριφέρεται ανάλογα με τις περιστάσεις, γιατί απευθύνεται σε ανήλικα και ενήλικα άτομα. Πρέπει να είναι αυστηρός εκεί που πρέπει και να είναι ήπιος και επεικής, όταν αυτό επιβάλλεται. Ο διευθυντής πρέπει να έχει την ικανότητα να αντιμετωπίζει τον νέο ως νέο, γιατί δεν μπορεί ένας άνθρωπος της ηλικίας των 13,14,15 χρονών να έχει την ίδια λογική με έναν άνθρωπο που βρίσκεται, για παράδειγμα, στη «δύση» της καριέρας του. Πιστεύω πως, αν κάποιος δεν τα σκεφτεί όλα αυτά, καλό θα είναι να μην διεκδικήσει τη θέση του διευθυντή.

- Σχεδόν κάθε χρόνο, στην αρχή της σχολικής χρονιάς, γίνονται καταλήψεις. Τι πιστεύετε για αυτό το θέμα; Θεωρείτε ότι έχετε καλύτερη σχέση με τους μαθητές και γιατί αυτό δεν έγινε κατάληψη στο σχολείο μας;

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι όλοι οι μαθητές μας είναι καλά παιδιά, αλλά για το θέμα των καταλήψεων πρέπει να σας πω ότι ήμουν, είμαι και θα είμαι εναντίον, διότι με τις καταλήψεις δεν νομίζω ότι λύνονται προβλήματα. Αντιθέτως η εμπειρία μας έχει δείξει ότι δημιουργούνται προβλήματα, ζημιές και καταστροφές, που ενδεχομένως δεν γίνονται από μαθητές του σχολείου, αλλά από εξωσχολικούς που βρίσκουν την ευκαιρία να μπουν στα σχολεία. Από τη στιγμή που υπάρχει διάθεση για συνεργασία τόσο από την πλευρά του διευθυντή όσο και από την πλευρά των μαθητών δεν υπάρχει

λόγος για καταλήψεις. Όπως γνωρίζετε ο Διευθυντής έχει πολύ καλή και στενή συνεργασία με το 15/μελές μαθητικό συμβούλιο. Όταν παρουσιάζονται τα προβλήματα στο Διευθυντή του σχολείου, όταν κατατίθενται οι προτάσεις των μαθητών, όταν υπάρχει ο χρόνος για συζήτηση με τον σύλλογο των καθηγητών και με τους αρμόδιους φορείς, τότε είναι σίγουρο ότι θα βρίσκεται πάντα η λύση. Η κατάληψη, επαναλαμβάνω, δεν είναι λύση για κανένα πρόβλημα. Η λύση δίνεται μόνο με δημοκρατικό διάλογο και πνεύμα αμοιβαίου σεβασμού.

-Είστε Διευθυντής, αλλά και καθηγητής Φυσικής. Αλλάζει η συμπεριφορά των μαθητών προς τον διευθυντή και τον καθηγητή Φυσικής;

Υπάρχουν αρκετές διαφορές. Είναι άλλο πράγμα να είναι κάποιος διευθυντής και άλλο να είναι καθηγητής μέσα στην αίθουσα. Η αλήθεια είναι ότι τα παιδιά, οι μαθητές, αντιμετωπίζουν τον δάσκαλο-διευθυντή εντελώς διαφορετικά. Τις πρώτες μέρες, όταν μπαίνω στην τάξη, ομολογώ πως συχνά διακρίνω στα πρόσωπά των μαθητών μία φοβία. Είναι σαν να λένε: «Ήρθε ο διευθυντής, άρα πώς θα μας φερθεί». Χάρη στην εμπειρία - δουλεύω, βλέπετε, πολλά χρόνια στην τάξη - οι πρώτες αυτές δυσκολίες ξεπερνιούνται και από εκεί και μετά οι μαθητές παρακολουθούν το μάθημα σίγουρα με μεγαλύτερη προσοχή, με μεγαλύτερη ευγένεια και ασφαλώς με μεγαλύτερη υπευθυνότητα. Συχνά τους ακούω να λένε «έρχεται ο διευθυντής», ξεχνάν ότι είμαι ο καθηγητής φυσικής. Διαπιστώνουμε δηλαδή ότι οι μαθητές είναι πιο συγκρατημένοι και δε δημιουργούν προβλήματα μέσα στη τάξη.

Πρέπει όμως να τονίσω πως, όπως όλοι οι καθηγητές έτσι κι εγώ, συνεργάζομαι με τους μαθητές μου και εισπράττω χαρά και ικανοποίηση όταν διαπιστώνω την πρόδο τους. Αυτά ακριβώς τα συναισθήματα αποτελούν ένα σημαντικό πλεονέκτημα για τον εκπαιδευτικό, γιατί ο εκπαιδευτικός αντλεί ενέργεια και ζωντάνια μέσα από τη συνεργασία του με τους νέους.

-Θεωρείτε ότι η συμπεριφορά των μαθητών έχει αλλάξει με την πάροδο των χρόνων;

Η αλήθεια είναι ότι σήμερα οι μαθητές συμπεριφέρονται πολύ διαφορετικά σε σχέση με τους μαθητές που αντιμετώπισα στα πρώτα χρόνια της καριέρας μου. Τώρα η πλειοψηφία των μαθητών γνωρίζει καλά τους υπολογιστές, μιλάει ξένες γλώσσες, έχει κάνει ταξίδια, έχει εμπειρίες. Εκείνα τα πρώτα χρόνια της καριέρας μου, αυτά δεν υπήρχαν. Ένας- δύο μαθητές είχαν υπολογιστή, ενώ τώρα, σε κάθε σπίτι υπάρχει ένας υπολογιστής, κάθε μαθητής μιλάει μια ξένη γλώσσα και παλεύει για μία δεύτερη ή και για μια τρίτη. Αυτά τα πλεονεκτήματα, εκείνα τα πρώτα χρόνια, δεν τα είχαν οι μαθητές. Όμως, πρέπει να πω και κάτι άλλο.

Σήμερα, υπάρχει ένα μικρό ποσοστό μαθητών που τα έχει ισοπεδώσει όλα. Δεν σέβεται τον καθηγητή, δεν σέβεται τον διευθυντή, χρησιμοποιεί άσχημο λεξιλόγιο, χλευάζει, αυθαδιάζει. Εκείνα τα πρώτα χρόνια της καριέρας μου, είτε από φόβο, είτε από σεβασμό, ο μαθητής παρακολουθούσε με μεγαλύτερο ζήλο τον καθηγητή και τον διευθυντή και αυτό διευκόλυνε την εκπαιδευτική διαδικασία.

-Ποια μέθοδο διδασκαλίας θεωρείτε καλύτερη την παλιά ή τη σύγχρονη;

Θα έλεγα ότι κάτι ενδιάμεσο θα ήταν το ιδανικό. Δηλαδή, οι μαθητές σήμερα έχουν πολλά προσόντα και ευκαιρίες να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους. Οι πρώτοι μαθητές που γνωρίσαμε διάβαζαν περισσότερο. Σήμερα, υπάρχει ένα μικρό ποσοστό που διαβάζει πάρα πολύ. Εκείνα τα χρόνια υπήρχε μεγαλύτερο ποσοστό μαθητών που έδειχνε επιμέλεια και διάβαζε, αλλά δεν είχε τα μέσα που έχουν σήμερα οι μαθητές. Θα αναφέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Αυτό το διάστημα προσπαθούμε να δημιουργήσουμε τμήματα ενισχυτικής διδασκαλίας, φροντιστηριακά, δηλαδή, μαθήματα και δεν το καταφέρνουμε γιατί οι μαθητές συνήθισαν να βλέπουν τους γονείς τους να πληρώνουν και έτσι προτιμούν να πάνε σε ένα φροντιστήριο

παρά να παρακολουθήσουν δωρεάν μαθήματα. Αυτές τις επιλογές δεν τις είχαν κάποτε οι μαθητές. Πιστεύω λοιπόν, πως, αν συνδυαζόταν ο σεβασμός και ο ζήλος των μαθητών εκείνης της εποχής με τις ευκαιρίες και τις δυνατότητες που έχουν οι σημερινοί μαθητές τα πράγματα στην εκπαίδευση σίγουρα θα ήταν καλύτερα.

-Ποια είναι τα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζετε ως διευθυντής;

Ως καθημερινό πρόβλημα θα αναφέρω τους λίγους, ευτυχώς, μαθητές που μέρα - παρά μέρα, έρχονται στο γραφείο για προβλήματα που δημιουργούν μέσα στην τάξη. Σε αυτούς τους μαθητές γίνονται συνεχείς παρατηρήσεις, δίνονται συμβουλές και μερικές φορές επιβάλλονται

συμβαίνει στο σχολείο και να δίνει λύσεις. Τα προβλήματα πρέπει να λύνονται αυθημερόν, εάν είναι δυνατόν και να μην αναβάλλεται η λύση τους για αργότερα.

- Όλοι γνωρίζουμε ότι η εφημερίδα μας είναι η πρώτη έντυπη εφημερίδα του σχολείου. Θα θέλαμε να ακούσουμε την γνώμη σας για τη δημιουργία και την έκδοσή της.

Η αλήθεια είναι ότι είναι μια εξαιρετική πρωτοβουλία και σας συγχαίρω για αυτό. Δυστυχώς πολλές φορές ξεκινάμε κάτι με όρεξη και στην πορεία, ίσως με τις πρώτες δυσκολίες, εγκαταλείπουμε την προσπάθεια. Εύχομαι να έχετε το μεράκι και το ζήλο για δουλειά ώστε να φέρετε σε πέρας την όμορφη αυτή πρωτοβουλία που αναλάβατε.

Από την πλευρά μας, σχολείο, καθηγητές και γονείς θα σας ενθαρρύνουμε και θα σας στηρίξουμε με κάθε τρόπο προκειμένου να πετύχει η προσπάθειά σας. Είναι σημαντικό να εκδίδεται μαθητική εφημερίδα διότι δίνεται η δυνατότητα στους μαθητές να εκφράσουν ελεύθερα την άποψή τους, να γράψουν ένα άρθρο, να διατυπώσουν έναν προβληματισμό, να σχολιάσουν ενδεχομένως την επικαιρότητα σε φυσιολογικά πλαίσια και χωρίς υπερβολές. Νομίζω πως η πρωτοβουλία είναι πολύ σημαντική και εύχομαι να ευοδωθούν οι προσπάθειές σας.

ποιινές. Είναι λυπηρό που ο διευθυντής διαθέτει τόσο πολύ χρόνο σε αυτούς τους λίγους, «ενοχλητικούς» μαθητές και δεν έχει αντίστοιχο χρόνο για τους επιμελείς και μελετηρούς μαθητές. Ένα δεύτερο, αλλά σημαντικό, θέμα που πάντα απασχολεί τον διευθυντή, είναι η αγωνία που έχει ο ίδιος και οι καθηγητές για την ασφάλεια των μαθητών. Από τη στιγμή δηλαδή, που έρχεται στο σχολείο ο διευθυντής έως και το τελευταίο χτύπημα του κουδουνιού υπάρχει το άγχος και η αγωνία αν όλα πάνε καλά, μήπως κάτι συμβεί στους μαθητές, μήπως κάποιος τραυματιστεί κλπ Ευτυχώς, χάρη στην υπευθυνότητα των καθηγητών και όλων των μαθητών, δεν έχει προκύψει κάποιο σοβαρό πρόβλημα. Ο διευθυντής φροντίζει επίσης ώστε να ακολουθείται το ωρολόγιο πρόγραμμα και να καλύπτεται το ωράριο σε περίπτωση απουσίας κάποιου καθηγητή. Ελέγχει επίσης για ποιο λόγο απουσιάζει κάποιος μαθητής και που βρίσκεται. Ο διευθυντής ενημερώνεται από τους γονείς εάν κάποιος μαθητής είναι άρρωστος και φυσικά ο διευθυντής ενημερώνει τους γονείς εάν κάποιος μαθητής αρρωστήσει στο σχολείο. Από την πρώτη επομένως στιγμή που ο διευθυντής θα έρθει στο σχολείο μέχρι τη στιγμή που θα φύγει - σημειωτέον, φεύγει πάντα τελευταίος - πρέπει να είναι ενήμερος για καθετί που

-Κλείνοντας τη συζήτησή μας αυτή θα θέλαμε να σας κάνουμε μια τελευταία ερώτηση. Στο σχολείο μας υλοποιούνται κάθε χρόνο πολλά προγράμματα σχολικών δραστηριοτήτων στα οποία συμμετέχουν πολλοί μαθητές εκτός σχολικού ωραρίου. Τι γνώμη έχετε για αυτό;

Από την πρώτη στιγμή που ήρθα σε αυτό το σχολείο, ονειρεύτηκα και ονειρεύομαι να δημιουργήσουμε ένα σχολείο ανοιχτό, με πολλές δράσεις και δραστηριότητες. Σχολείο δεν είναι μόνο τα Μαθηματικά, η Φυσική, τα Αρχαία... Σχολείο είναι και η συνεργασία, η φιλία, οι γνωριμίες, οι γνώσεις, η ψυχαγωγία. Όλα αυτά για εμένα λέγονται σχολείο. Τι να κάνουμε τον μαθητή που λύνει 10-20 ασκήσεις φυσικής και δεν είναι κοινωνικό άτομο; Οι παλιές εποχές έχουν περάσει και πρέπει να το καταλάβουμε αυτό. Το σχολείο πρέπει να ανοιχτεί στην κοινωνία, να έχει άποψη για τα τοπικά προβλήματα και άποψη γενικότερα, να παίρνει θέση στα διάφορα ζητήματα και την καθημερινή επικαιρότητα. Αρα, όλες αυτές οι δραστηριότητες αντιμετωπίζονται από την πλευρά μου θετικά, ενθαρρύνω τους συναδέλφους και τους μαθητές γιατί νομίζω ότι τελικά όλοι θα βγούμε κερδισμένοι.-

Δίλημμα

Της Κωσταντίνης

Αϊδινόπουλου

Αγώνας επιβίωσης

«Ίσως να πεθάνουμε... ίσως όμως και να τα καταφέρουμε. Πρέπει να ζήσουμε!»

Αυτές οι λέξεις είχαν χαραχτεί στη μνήμη του 12χρονου Majid

Πρωταγωνιστής: Majid – Μαχίντ (=Ένδοξος)
Μικρή αδελφή: Amal – Αμάλ (=Ελπίδα)
Μητέρα: Aishah – Άισα (=Ζωή)
Πατέρας: Sharif – Σαρίφ (=Τίμιος)

Καθώς το μικρό καϊκάκι έπλεε, σχίζοντας τα κύματα του Αιγαίου, η μυρωδιά που ανέδιδε από το σαπισμένο ξύλο σε συνδυασμό με την αλμύρα της θάλασσας και την πολυκοσμία, του προκάλεσε μια αίσθηση ναυτίας. Έβλεπε τους συμπατριώτες του, στριμωγμένους, ο ένας πάνω στον άλλο, να μην τους νοιάζει τίποτε άλλο παρά μόνο η επιβίωση. Το έβλεπε στο πρόσωπο τους. Ήταν όλοι εξαντλημένοι, λυπημένοι, κυρίως όμως βυθισμένοι στις σκέψεις τους. Θα σκέφτονταν την υπέροχη ζωή που είχαν πριν αρχίσει ο πόλεμος, τους συγγενείς και φίλους που έχασαν, τους αγωνιστές που υπέφεραν πίσω στην πατρίδα. Ο Majid πάλι έκανε συνεχώς τα ίδια ερωτήματα στον εαυτό του: «Πώς θα ζήσουμε τώρα; Η μητέρα μου; Η μικρή μου αδερφή; Πώς θα αντέξουν την απώλεια του πατέρα; Θα στηριχτούν σε εμένα; Πώς θα ζήσουμε τώρα; Πώς θα επιβιώσουμε;» Δεν ήθελε να σκέφτεται το παρελθόν ούτε να αναπολεί την προηγούμενη ζωή του, τουλάχιστον μέχρι να βεβαιωθεί πως αυτός και η οικογένειά του ήταν πλέον ασφαλείς σε αυτή την άγνωστη χώρα και έτοιμοι να αντιμετωπίσουν τη νέα πραγματικότητα.

Η μητέρα του, Aishah, καθόταν δίπλα στο Majid έχοντας στην αγκαλιά της την Amal, την εξάχρονη αδερφή του. Η Aishah, αναλογιζόμενη τον χαμό του άντρα της καθώς και τη μελλοντική τους ζωή ως πρόσφυγες πολέμου, άφησε επιτέλους να κυλήσουν στα μελαμπά της μάγουλα αυτά τα δάκρυα, που από τη στιγμή που βρέθηκαν μέσα στο μικρό καϊκί, με δυσκολία συγκρατούσε στις άκρες των ματιών της. Ο Majid βλέποντας την απελπισία ζωγραφισμένη στο πρόσωπο της μητέρας του, δεν είπε λέξη.

«Ίσως να πεθάνουμε... Ίσως όμως και να τα καταφέρουμε», συλλογίστηκε

«Πρέπει να ζήσουμε!» και αυτή η ιδέα φώτισε τη σκέψη του με μία λάμψη ελπίδας.

Σιγά σιγά τα βλέφαρά του έγιναν πιο βαριά και έπεσε σε βαθύ ύπνο. Ξαφνικά όλα σταμάτησαν. Οι άνθρωποι που συνομιλούσαν, το караβάκι, η θάλασσα και ο χρόνος γύρισε πίσω, στην όμορφη ζωή του...

Η οικογένειά του, ιδιαίτερα ευκατάστατη, ζούσε σε ένα σχετικά μεγάλο διαμέρισμα μιας διώροφης κατοικίας. Βρισκόταν σε μικρή απόσταση από την αρχαία πόλη της

Παλμύρας, όπου εργάζονταν ως αρχαιολόγοι οι γονείς του. Μάλιστα, ο πατέρας του, Sharif ήταν διευθυντής του αρχαιολογικού χώρου της Παλμύρας και μαζί με τη γυναίκα και τους συναδέλφους του προσπαθούσε τον τελευταίο καιρό να σώσει όσο πιο πολλά αρχαιολογικά ευρήματα μπορούσε, ώστε να μην πέσουν στα χέρια των ακραίων ισλαμιστών και καταστροφούν. Συνεχώς έλεγε σε όλους αυτούς που τον στήριζαν: «Παρόλο που η αρχαία πόλη μας θεωρείται Σύμβολο Παγκόσμιας Πολιτισμικής Κληρονομιάς από την UNESCO και πρέπει σύμφωνα με νόμο να προστατεύονται τέτοιοι αρχαιολογικοί χώροι ακόμη και σε εμπόλεμη κατάσταση, σε αυτή την περίπτωση δεν θα εφαρμοστεί καθόλου. Να με θυμάστε!»

Μία μέρα του Αυγούστου, όταν ο Sharif και άλλοι αρχαιολόγοι βρισκόταν στον ναό του Βάαλ-Δία, ώστε να φροντίσουν για τη συντήρησή του, μια σχετικά μικρή ένοπλη ομάδα του ISIS εμφανίστηκε από το πουθενά και επιτέθηκε στο ναό πιάνοντάς τους αιχμαλώτους. Η ομάδα αυτή εκτέλεσε, μπροστά στα μάτια των υπολοίπων, δύο φίλους του Sharif ως παραδειγματισμό. Χωρίς να χάσουν λεπτό, έδεσαν με σχοινιά τους αιχμαλώτους στις κολώνες του ναού και τοποθέτησαν εκρηκτικά στην περιμέτρο του. Είχαν ως σκοπό να ανατινάξουν το ναό και τελικά να στείλουν ένα ηχηρό μήνυμα στους λαούς της Δύσης, ότι αυτοί ήταν πλέον οι κυρίαρχοι της περιοχής και κανείς δεν μπορεί να τους σταματήσει. Τα κατάφεραν! Κατάφεραν ένα από τα σημαντικότερα πλήγματα που δέχτηκε η Παγκόσμια Πολιτισμική Κληρονομιά, αφού είχε ως τραγικό αποτέλεσμα να ισοπεδωθεί ολοσχερώς ένα μνημείο-σύμβολο της αρχαιότητας.

Η έκρηξη έγινε αντιληπτή σε όλη την περιοχή της Παλμύρας. Η Aishah κατάλαβε αμέσως πως κάτι κακό είχε συμβεί. Έτσι, άφησε τα παιδιά στο σπíti και έτρεξε κατευθείαν προς τον αρχαιολογικό χώρο. Φτάνοντας στο σημείο της έκρηξης, έμεινε άφωνη από την έκταση της καταστροφής, ενώ παράλληλα ξέσπασε σε κλάματα γνωρίζοντας ήδη από το προηγούμενο βράδυ ότι ο άντρας της θα βρισκόταν εκεί μέσα. Όρμησε στα χαλάσματα του ναού, ουρλιάζοντας και αναζητώντας τον Sharif. Την ίδια στιγμή, είχαν μαζευτεί και άλλοι κάτοικοι της Παλμύρας και προσπαθούσαν

όλοι μαζί να απομακρύνουν τα συντρίμια. Μέχρι το βράδυ κατάφεραν να ανασύρουν όλα τα πτώματα από το ναό.

Η Aishah είχε πλέον καταλάβει πως είναι υπερβολικά επικίνδυνο να ζει εκεί με την οικογένειά της και μην έχοντας πια ως στήριγμα τον άντρα της, αποφάσισε να ταξιδέψει στην Ευρώπη με την ελπίδα μιας καλύτερης ζωής. Έτσι, από φόβο να μην πεθάνουν από την πείνα ή βρεθούν θύματα του σκληρού πολέμου, ήταν αναγκασμένοι να αφήσουν την πολυτέλεια ενός άνετου κρεβατιού, ενός ζεστού σπιτιού και να τραπούν σε φυγή κάνοντας ένα από τα ταξίδια της απελπισίας, εκτεθειμένοι στη βία της κάθε συμμορίας και γενικά του απάνθρωπου κόσμου.

Το ταξίδι τους, από την Παλμύρα έως τα παράλια της Μ. Ασίας, διήρκεσε εβδομάδες. Ήταν επίπονο και κουραστικό, ιδιαίτερα για το Majid και την μικρή Amal. Περνώντας τα σύνορα με την Τουρκία, οι αρχές της χώρας τους οδήγησαν σε έναν πρόχειρο καταυλισμό, στον οποίο τους προσέφεραν λίγο φαγητό και νερό. Οι συνθήκες διαβίωσης ήταν άθλιες, αφού ήταν υποχρεωμένοι να μένουν πάρα πολλοί πρόσφυγες σε μία σκηνή, στοιβαγμένοι, σχεδόν όνενας πάνω στον άλλον.

Η Aishah συνειδητοποίησε πως δε θα μπορούσαν να ζήσουν για πολύ καιρό σε τέτοιο ανθυγιεινό περιβάλλον και έπρεπε πάση θυσία να φύγουν. Γι' αυτό και πολύ σύντομα ήρθε σε επαφή με άλλους συμπατριώτες της, οι οποίοι είχαν ήδη συμφωνήσει τη μετάβασή τους στα παράλια και έπειτα στη Λέρο με έναν διακινητή έναντι ενός μεγάλου χρηματικού ποσού. Απ' ότι είχαν ενημερωθεί, στη Λέρο είχε δημιουργηθεί ένα κέντρο υποδοχής προσφύγων από την Συρία, το οποίο θα τους παρείχε ιατρική περίθαλψη, στέγη, τροφή και ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης.

Φτάνοντας στα παράλια της Μ. Ασίας, σε μία παραλία έξω από την Αλικαρνασσό (Bodrum), τους περίμεναν νέοι διακινητές, οι οποίοι τους ζήτησαν να καταβάλλουν δεύτερο χρηματικό ποσό, για να τους επιβιβάσουν στο καϊκί που θα τους μετέφερε στη Λέρο. Η συμφωνία είχε κλείσει! Είχαν ξοδέψει όλες τους τις οικονομίες και το μόνο που τους απέμενε ήταν η ελπίδα και το όνειρο για μια καλύτερη ζωή.

Χωρίς να το πολυκαταλάβουν βρέθηκαν πάλι στοιβαγμένοι σε ένα σαπιοκάικο κατευθυνόμενοι προς την Ελλάδα. Πάνω στον πανικό της επιβίβασης δεν συνειδητοποίησαν ότι τα σωσίβια δεν έφταναν για όλους. Μετά από μεγάλη προσπάθεια, η Aishah κατάφερε να αρπάξει μέσα από τα χέρια ενός μεγαλόσωμου άντρα μόνο ένα. Δεν σκέφτηκε στιγμή τον εαυτό της, μπήκε ωστόσο στο δίλλημα ποιο από τα δύο παιδιά θα το φορούσε. Αφού ταλαντεύτηκε αρκετά, το φόρεσε τελικά στην μικρή Amal και αγάλιασε σφιχτά το γιο της.

«Μην φοβάσαι, μανούλα! Θα τα καταφέρουμε...» της είπε αυτός.

Πριν καν προλάβει να ολοκληρώσει αυτή τη φράση στο όνειρό του, ακούει τις φωνές, τα ουρλιαχτά και το κλάμα των μικρών παιδιών πάνω στο καϊκι. Ταυτόχρονα, νιώθει το δυνατό τράνταγμα της μητέρας του, η οποία του φωνάζει να ξυπνήσει.

Ανοίγει διάπλατα τα κατάμαυρα μάτια του και προσπαθεί να συνειδητοποιήσει τι ακριβώς συμβαίνει. Στην αρχή, νόμιζε πως πανηγύριζαν που φτάσανε επιτέλους στον πολυπόθητο προορισμό, σύντομα όμως κατάλαβε... Γύρισε το κεφάλι του και αντίκρισε ένα μεγάλο κύμα να έρχεται προς το μέρος τους. Ήταν σίγουρος πως θα τους σκέπαζε. Έπιασε ασυνείδητα το χέρι της μικρής του αδελφής, ενώ παράλληλα η μητέρα κρατούσε σφιχτά και τα δυο της παιδιά. Το κύμα χτύπησε με μανία το μικρό καϊκάκι και μέσα σε ελάχιστα δευτερόλεπτα βρέθηκαν όλοι μέσα στη θάλασσα. Επικράτησε μεγάλος πανικός και σύγχυση.

Οι πρόσφυγες πάλευαν για τη ζωή τους μέσα στα λυσσασμένα κύματα. Η ξαφνική αυτή καταίγιδα είχε μετατρέψει πλέον την ελπίδα τους σε εφιάλτη.

Ο Majid άπτεφτοντας στο παγωμένο νερό ένιωσε να χάνει την αδελφή του μέσα από τα χέρια του. Γύρω του άνθρωποι φώναζαν να βρουν τα αγαπημένα τους πρόσωπα. Ανάμεσά τους διέκρινε τη μητέρα, του που κι αυτή με τη σειρά της έψαχνε τα παιδιά της. Έκανε να την πλησιάσει, ένα κύμα όμως τους χώρισε και την έχασε από τα μάτια του. Άρχισε να κολυμπάει και σε μικρή απόσταση από αυτόν διέκρινε ανακουφισμένους την αδελφή του, ενώ δίπλα του άνθρωποι χωρίς σωσίβια χάνονταν στο βυθό της θάλασσας. Φτάνοντας τελικά κοντά στην Amal συνειδητοποίησε ότι και η μητέρα του ήταν ζωντανή, πάνω σε σανίδες που επέπλεαν στο νερό αρκετά μακριά από αυτούς. Πρωταρχικό του μέλημα ήταν να φτάσουν και οι δύο εκεί. Έτσι, άρχισαν και πάλι να κολυμπάνε σε πιο γρήγορους ρυθμούς. Μετά από μερικά λεπτά, ο Majid ένιωσε υπερβολικά κουρασμένος από τον άνισο αγώνα με τα κύματα. Δίπλα του άρχισαν να επιπλέουν πτώματα. Έκλεισε τα μάτια από το φόβο ότι θα είχαν όλοι τους την ίδια τύχη με αυτούς. Άκουγε μικρά παιδιά να φωνάζουν και να παρακαλούν «Μαμά, σώσε με!».

Η Amal, η οποία είχε ακόμα δυνάμεις να συνεχίσει, μόλις κατάλαβε τι ακριβώς συνέβαινε, άρχισε να κλαίει με λυγμούς. «Λίγο ακόμα κρατήσου... Φτάνουμε!» είπε ενθαρρυντικά ο Majid.

«Μου υπόσχεσαι ότι δεν θα μ' αφήσεις;»

τον ρώτησε η μικρή.

«Ποτέ» της υποσχέθηκε.

Λίγα λεπτά και θα βρίσκονταν στην αγκαλιά της μητέρας τους. Λίγα λεπτά ακόμα. Ο Majid ήταν πλέον εξαντλημένος. Σχεδόν φτάσανε... Η μητέρα τέντωσε το χέρι της όσο πιο πολύ μπορούσε, ώστε να αρπάξει τα παιδιά της. Ένα χαμόγελο ζωγραφίστηκε στο πρόσωπο όλης της οικογένειας. Μόνο που τώρα ο Majid ένιωσε να κρυώνει. Άρχισε να κρυώνει υπερβολικά και να τρέμει. Η μικρή Amal άγγιξε το χέρι της μητέρας, σίγουρη πως ο Majid βρισκόταν από πίσω της. Η μητέρα άπλωσε το άλλο της χέρι για να πιάσει τον γιο της. Ο Majid δεν βρισκόταν πια. Άρχισαν και οι δυο απεγνωσμένα να τον ψάχνουν. Περιμέναν να ξεπροβάλλει μέσα από το παγωμένο νερό χαρούμενος που κατάφεραν να επιβιώσουν. Δεν ήταν όμως εκεί. Ένα κύμα τον είχε παρασύρει μακριά τους και δεν πρόλαβε καν να πει «αντίο».

Πριν χάσει εντελώς τις αισθήσεις του και φύγει για πάντα, ψέλλισε με τρεμάμενη φωνή:

«Ίσως να πεθάνουν... Ίσως όμως και να τα καταφέρουν. Πρέπει να ζήσουν!».

Η μαθήτρια συμμετείχε στο διαγωνισμό Λογοτεχνίας του Συνδέσμου Φιλολογών Πιερίας με θέμα «Πρόσφυγιά κ' μετανάστευση» και απέσπασε το 1ο βραβείο στην κατηγορία «Γυμνάσιο»

Πρόσφυγες

Η ανθρωπιά ενάντια στο φόβο

«“Πρόσφυγας” ονομάζεται, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης για τους πρόσφυγες, κάθε άνθρωπος που βρίσκεται έξω από το κράτος του οποίου είναι πολίτης, εξαιτίας δικαιολογημένου φόβου ότι εκεί θα υποστεί διωγμούς λόγω της φυλής, της θρησκείας ή της εθνικότητάς του, ή ακόμα εξαιτίας της ιδιότητας του μέλους μιας ιδιαίτερης κοινωνικής ομάδας ή των πολιτικών του απόψεων (πολιτικός πρόσφυγας), και επιπλέον του είναι αδύνατο να εξασφαλίσει προστασία από τη χώρα του, ή, εξαιτίας του φόβου αυτού, δεν επιθυμεί να τεθεί υπό αυτή την προστασία».

Της μαθήτριας Αϊδινόπουλου Κωνσταντίνας

Οι μετακινήσεις πληθυσμών δεν είναι σύγχρονο φαινόμενο, αλλά διαχρονικό. Οι παράγοντες που επηρεάζουν την ταχύτητα, το ρυθμό και το χρόνο των μετακινήσεων προσφύγων ή μεταναστών οφείλονται στις άθλιες οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες. Επίσης σημαντικό ρόλο παίζουν οι πόλεμοι, οι δικτατορίες, η έλλειψη ασφάλειας και ειρήνης, καθώς και η επιστημονική και ακαδημαϊκή μετανάστευση.

Λόγω των πολιτικών επιλογών, σε διεθνές επίπεδο, το προσφυγικό έχει μετατραπεί σε ένα από τα μεγαλύτερα δράματα της σύγχρονης ανθρωπίνης ιστορίας. Από τις αρχές του 2000, οι εισβολές στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν εκτόπισαν εκατομμύρια ανθρώπους, ενώ ο εμφύλιος πόλεμος στη Συρία, με την παρέμβαση όλων των μεγάλων δυνάμεων και των ενεργειών του ISIS, έδωσε στο προσφυγικό ζήτημα δραματικές διαστάσεις.

Οι Σύριοι φεύγουν από τη χώρα τους για να γλιτώσουν από τη βαρβαρότητα του

εμφυλίου πολέμου, τους βομβαρδισμούς των μεγάλων δυνάμεων και των φονταμενταλιστών δολοφόνων του ISIS. Άνθρωποι απλοί που αναγκάστηκαν να ξεριζωθούν και να δώσουν ότι έχουν και δεν έχουν για να σωθούν και να αναζητήσουν ένα καλύτερο μέλλον, κορμιά στοιβαγμένα πάνω σε φουσκωτές βάρκες ψάχνουν ένα τόπο, όπου θα μπορούν να επιβιώσουν. Το χαμόγελο αυτών των ανθρώπων χάθηκε και στο πρόσωπό τους είναι χαραγμένος ο πόνος. Φεύγουν από μία χώρα με μεγάλη πολιτιστική κληρονομιά, αφήνοντας πίσω τους αρχαιολογικούς χώρους κατεστραμμένους, όπως της Παλμύρας. Αφήνουν πίσω τους το Χαλέπι, μια πανέμορφη πόλη, μια πόλη που φιλοξένησε 17000 εξαθλιωμένους Έλληνες από την Μικρασιατική καταστροφή του 1922, ισοπεδωμένη από τους βομβαρδισμούς! Αφήνουν πίσω τους μια κοινωνία διαλυμένη, μια κοινωνία, η οποία δεν είχε ποτέ πρόβλημα με τη συμβίωση διαφορετικών

θρησκειών ή εθνοτήτων! Πάνω από όλα, αγ μην ξεχνάμε ότι οι Σύριοι πρόσφυγες είναι άνθρωποι που έχουν ανάγκες, άνθρωποι που ξαφνικά έχασαν την οικογένεια, τη δουλειά και τα σπύια τους!

Κάποτε στον τόπο μας, οι ντόπιοι αποκαλούσαν τους μικρασιάτες πρόσφυγες «Τουρκόσπορους» και προσπαθούσαν να τους διώξουν από τους τόπους μετεγκατάστασής τους.

Σήμερα, στην Ελλάδα του 2016, η ιστορική μνήμη και η ανθρωπιά θα υπερνικήσουν το φόβο;

ΙΣΤΟΡΙΑ

Περπατώντας στην οδό Ειρήνης βλέπουμε ένα μεγάλο, παλιό, αλλά καλό - συντηρημένο κτήριο με έναν όμορφο κήπο. Στο πίσω μέρος του κτηρίου υπάρχει μια μεγάλη αυλή όπου κάποτε ένα αιωνόβιο καραγάτσι δέσποζε με τον όγκο του και τη σκιά του. Σήμερα τη θέση του πήρε ένα πεύκο.

Πρόκειται για το κτήριο του 5^{ου} Γυμνασίου Κατερίνης, ένα κτήριο με ιστορική σημασία για την πόλη μας. Το κτήριο αναγέρθηκε από τους Τούρκους στο τέλος του 19^{ου} και αρχές του 20^{ου} αιώνα. Μέχρι την απελευθέρωση της Κατερίνης, 16 Οκτωβρίου 1912, στεγάστηκαν στο κτήριο οι διοικητικές υπηρεσίες των Τούρκων, οι οποίοι, σύμφωνα με πληροφορία που έδωσε ο γυμνασιάρχης Κωνσταντίνος Μαρινόπουλος, το πυρπόλησαν, με αποτέλεσμα τα ξύλινα μέρη του κτηρίου να καταστραφούν.

Εάν παρακολουθήσουμε την ιστορία και την πορεία του 5ου Γυμνασίου Κατερίνης θα δούμε τη διαδρομή των ανθρώπων της πόλης μας και της Πιερίας γενικότερα στη μόρφωση και την προκοπή. Για να παρακολουθήσουμε την πορεία αυτή θα πρέπει να γυρίσουμε τουλάχιστον εκατό χρόνια πίσω για να δούμε τι κατάσταση επικρατούσε τότε όσον αφορά τη μόρφωση των κατοίκων και τη λειτουργία των σχολείων στην περιοχή.

Κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας, γύρω στα 1880, η εκπαίδευση στην Πιερία «είναι ευτελής» όπως χαρακτηριστικά δηλώνει ο Επίσκοπος Κύπρου Νικόλαος. Λίγο πριν την απελευθέρωση από τον Τουρκικό ζυγό στον Καζά Κατερίνης λειτουργού

σαν κατώτερα σχολεία όπου οι μαθητές διδάσκονταν ανάγνωση και γραφή. Επιπλέον στην Κατερίνη, στο Λιτόχωρο και στον Κολινδρό λειτουργούσαν και οι Αστικές Σχολές δηλ. εξατάξια ή επτατάξια Δημοτικά Σχολεία που κάλυπταν τις ανάγκες για τη Μέση Εκπαίδευση των κατοίκων.

Η Αστική Σχολή Κατερίνης από το 1905-1906 στεγάστηκε στο

ομώνυμο κτήριο της οδού Ειρήνης όπου στεγαζόταν μέχρι πρόσφατα το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Κατερίνης. Ο Διευθυντής της Αστικής Σχολής Κατερίνης Ξενοφώντας Κωνσταντινίδης υπήρξε ο σχολάρχης που υπέγραψε τον πιο παλιό Γενικό Έλεγχο του «**Ημιγυμνασίου Αικατερίνης**» που σώζεται μέχρι σήμερα. Σύμφωνα με τον Νικόλαο Βαρμάζη αυτό δηλώνει ότι το «**Ημιγυμνάσιον Αικατερίνης**»

αποτελεί συνέχεια της Αστικής Σχολής.

Οι πρώτοι μαθητές του Γυμνασίου ήταν 11 και γράφτηκαν τη σχολική χρονιά 1915-1916. Το σχολείο παραμένει «**Ημιγυμνάσιον**» μέχρι το 1920-1921. Από το 1921-1922 το σχολείο προάγεται σε Γυμνάσιο και έχει τον τίτλο «**Γυμνάσιον Αικατερίνης**». Το 1922-1923 το σχολείο λειτουργεί με έξι τάξεις και οι πρώτοι απόφοιτοι είναι οι: Αναγνωστόπουλος Γεώργιος από το Λιτόχωρο, Κούλας Ιωάννης από την Κατερίνη, Τσιουκανάρης Ευάγγελος από το Λιτόχωρο.

Μαρτυρίες αναφέρουν ότι το Γυμνάσιο στα πρώτα χρόνια της λειτουργίας του έχει σοβαρό στεγαστικό πρόβλημα. Αναφέρεται ότι στεγάστηκε στο αρχοντικό Μπλάτσα, κοντά στην παλιά Πυροσβεστική, στο σπίτι του Μιχάλη Ζορμπά, κοντά στο παλιό Δικαστικό μέγαρο, αλλά και στο 4ο Δημοτικό σχολείο. Αξίζει να αναφερθεί ότι έως το 1922 στο σχολείο φοιτούσαν κυρίως αγόρια. Τον Ιούνιο του 1924 αποφοίτησε η πρώτη μαθήτρια του Γυμνασίου, η Ασπασία Μόσχη.

Κατά τη σχολική χρονιά 1923-1924, αμέσως μετά τη Μικρασιατική καταστροφή, από τους 130 μαθητές του γυμνασίου οι 20 ήταν πρόσφυγες. Ο πρώτος Πρόσφυγας που αποφοίτησε από το Γυμνάσιο ήταν ο Κωνσταντίνος Μπότσογλου.

Καθώς ο αριθμός των μαθητών και των μαθητριών μεγάλωνε, το 1923-

1924 στους 130 μαθητές τα 37 ήταν κορίτσια, μεγάλωνε και η ανάγκη για «παραχώρηση κατάλληλου οικήματος, της Μουφτείας(Τουρκικό Διοικητήριο)» όπως φαίνεται σε πρακτικό που υπογράφεται από τον Γυμνασιάρχη Κωνσταντίνο Μικρό. Η μεταφορά του Γυμνασίου στο κτήριο της Μουφτείας, στο σημερινό, διατηρητέο κτήριο, έγινε κατά πάσα πιθανότητα τη σχολική χρονιά 1924-1925.

Το 1928 το σχολείο μετονομάζεται και πάλι και παίρνει τον τίτλο «**Εξατάξιον Γυμνάσιον Πιερίας**». Τον Φεβρουάριο του 1940 δυνατός σεισμός κατέστρεψε τα περισσότερα σχολικά κτήρια και το σχολείο λειτούργησε προσωρινά στο 2^ο Δημοτικό σχολείο.

Στα χρόνια της Κατοχής το κτήριο του Γυμνασίου επιτάχθηκε από τους Γερμανούς και οι μαθητές παρακολουθούσαν τα μαθήματά τους στον Ιερό ναό της Αγ. Πρασκευής, στο Δημοτικό πάρκο και στα Ευαγγελικά, σε σπιτάκι του Ορφανοτροφείου, σύμφωνα με μαρτυρία του μαθήτη Σάββα Τσιλιγγιρίδη .

Από το 1942 μέχρι το 1948, λόγω των κρίσιμων ιστορικών συνθηκών το Γυμνάσιο υπολειπομένη και χώροι του σχολείου χρησιμοποιήθηκαν ως στρατώνες και φυλακή κρατουμένων. Γεγονός όμως είναι ότι από τη σχολική χρονιά 1943-44 το μαθητικό δυναμικό του σχολείου άρχισε να αυξάνεται σημαντικά, η λειτουργία του συνεχίστηκε στο κτήριο της Μουφτείας, και μάλιστα από το 1947-1948 άρχισαν να λειτουργούν χωριστά τάξεις αρρένων και θηλέων με ενιαία διεύθυνση σε διαφορετικούς κύκλους.

Τον Δεκέμβριο του 1955 είναι τόσο μεγάλος ο αριθμός των μαθητριών που από το ενιαίο μεικτό Γυμνάσιο Πιερίας που διευθύνεται από τον μαθηματικό Κωνσταντίνο Γαζή, αποσπάται το «Γυμνάσιον Θηλέων Κατερίνης» και στεγάζεται μέχρι το 1971 στο ίδιο κτήριο με το «Γυμνάσιον Αρρένων Κατερίνης» .

Από το 1976 έως το 1983, με τη διαίρεση των εξατάξιων Γυμνασίων σε τριτάξια Γυμνάσια και Λύκεια στο κτήριο στεγάστηκαν τα 1^ο και 2^ο Γυμνάσια και τα 1^ο και 2^ο Λύκεια Κατερίνης. Το ιστορικά πολύτιμο αρχείο του σχολείου βρίσκεται στο ΓΑΚ (Γενικά Αρχεία του Κράτους) και το μητρώο μαθητών μέχρι

1938-39: Μαθητές και μαθήτριες του Γυμν. Πιερίας με τη θυμνοίστρια τους Ρούλα Ρέχα στην παραλία της Θεσσαλονίκης Πύραν, μέρος στους αθλητικούς αγώνες. 1^η στην αυταποφώτωση 2^η από δεξιά διακρίνεται η Ζαφειρώ Πιερία Βα. Με τοπικές ενδυμασίες χορεύων

και το 1978 φυλάσσεται στο 1^ο Λύκειο Κατερίνης.

Από τη σχολική χρονιά **1983-84** το **5^ο Γυμνάσιο Κατερίνης** έγινε μέρος της ιστορίας αυτού του κτηρίου. Παράλληλα, συστεγάζονται εδώ το Εσπερινό Γυμνάσιο και Λύκειο και το 1991 το κτήριο του 5^{ου} Γυμνασίου μαζί με τη σχολική αυλή χαρακτηρίστηκε ως έργο τέχνης και ιστορικό διατηρητέο μνημείο.

Συνοψίζοντας το Γυμνάσιο στο οποίο φοιτούμε έχει εξαιρετικό ιστορικό παρελθόν, κατέχει σημαντική ιστορική θέση στο Νομό μας και έχει μεγάλη συναισθηματική αξία για εκατοντάδες εκπαιδευτικούς που δίδαξαν σε αυτό και χιλιάδες μαθητές και μαθήτριες που φοίτησαν και αποφοίτησαν από αυτό.

Βιβλιογραφία

1. Βαρμάζης, Νικ., 1996, «*Το Γυμνάσιο Κατερίνης (1915-1955). Συμβολή στην τοπική ιστορία μιας μακεδονικής πόλης*», Εκδ. Τα Τραμάκια, Θεσσαλονίκη.
2. Βαρμάζης, Νικ., 2004, «*Το Γυμνάσιο Κατερίνης (1915-1955). Συμβολή στην τοπική ιστορία μιας μακεδονικής πόλης*», Εκδ. ματι, Κατερίνη.

3. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ Η ΠΙΕΡΙΑ ΣΤΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ, 1993, ΕΚΔ.ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ Α.Ε., Θεσσαλονίκη
4. Εργασία Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης των μαθητών Β' τάξης του 5^{ου} Γυμνασίου Κατερίνης, «*Το κτήριο του 5^{ου} Γυμνασίου χθες, σήμερα, αύριο*», 1993, Κατερίνη.

Φωτογραφία στη Γενική Αρχεία του Κράτους. Διακρίνεται η Ζαφειρώ Πιερία Βα. Με τοπικές ενδυμασίες χορεύων

ΑΓΧΟΣ : Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Αίτια και τρόποι αντιμετώπισης

Μαριάννα Παπαδοπούλου, Κατερίνα Κυρλίδου

Από τα πρώτα κιόλας χρόνια της εφηβείας, κατά την οποία οι έφηβοι διαμορφώνουν την προσωπικότητά τους, έρχονται αντιμέτωποι με διάφορες καταστάσεις που τους προκαλούν άγχος. Τόσο οι γονείς, όσο και οι ίδιοι αναρωτιούνται ποια είναι τα αίτια και ποιοι οι τρόποι επίλυσης του φαινομένου αυτού που ταλαιπωρεί πολλούς νέους.

Οι νέοι έρχονται συχνά αντιμέτωποι με στρεσογόνα συναισθήματα τα οποία οφείλονται σε διάφορους παράγοντες. Καταρχήν, δέχονται ποικίλες πιέσεις από το οικογενειακό και από το σχολικό περιβάλλον, που οφείλονται συνήθως στην πληθώρα των μαθημάτων στην οποία πρέπει να ανταπεξέλθουν, στις ποικίλες οικογενειακές υποχρεώσεις, αλλαγές ή και γεγονότα που συμβαίνουν στο σπίτι. Επίσης, τείνουν να αναλαμβάνουν δραστηριότητες πέραν των δυνατοτήτων τους με αποτέλεσμα να μην απομένει χρόνος για τον εαυτό τους.

Επιπρόσθετα, οι φιλονικίες με τους φίλους ή συμμαθητές τους οδηγούν σταδιακά στην απομόνωση που είναι συνέπεια του άγχους που έχουν υποστεί. Ένα εξίσου σημαντικό αίτιο είναι οι εμφανισιακές αλλαγές που συμβαίνουν κατά την εφηβεία και δημιουργούν αρνητικά συναισθήματα, χαρακτηριστικά να αναφέρουμε την ανασφάλεια.

Τα κυριότερα συμπτώματα που παρατηρούνται λόγω άγχους είναι : προβλήματα στο στομάχι και ταχυκαρδία, πονοκέφαλοι, ζάλη και τάση λιποθυμίας, νευρική και ανησυχία, δυσκολίες στον ύπνο, απότομη συμπεριφορά και κακή διάθεση, αίσθημα πνιγμού, «κόμπος» στο

λαιμό, τρώνε τα νύχια.

Το άγχος είναι ένα σοβαρό πρόβλημα, υπάρχουν όμως τρόποι αντιμετώπισης. Οι λύσεις ποικίλουν ανάλογα με την προσωπικότητα κάθε νέου. Πρώτα-πρώτα, οι γονείς θα πρέπει να αναλάβουν «δράση» και να υποστηρίξουν το παιδί τους στις δυσκολίες που αντιμετωπίζει, να επιβραβεύουν συχνά τις προσπάθειές του και να το ενθαρρύνουν να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες. Δεν πρέπει να ξεχνούν ότι οι έφηβοι χρειάζονται χώρο, χρόνο, σεβασμό και αγάπη.

Οι έφηβοι πρέπει επίσης να βρουν ένα τρόπο να εκτονώσουν το άγχος, για παράδειγμα να συμμετέχουν σε μια αθλητική δραστηριότητα και να φροντίσουν για την υγιεινή διατροφή τους. Ένας καλός προγραμματισμός των δραστηριοτήτων και των υποχρεώσεων, καθώς και μια ιεράρχηση των αναγκών τους, μπορεί να ελαττώσει το άγχος. Επιπλέον θα πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι η αποτυχία τους σε κάτι δεν τους χαρακτηρίζει ολοκληρωτικά, ούτε καθορίζει την αξία τους. Επίσης θα πρέπει να μάθουν να μην υπερβαίνουν τις δυνατότητές τους, δηλαδή να θέτουν όρια στον εαυτό τους και να έχουν στόχους ρεαλιστικούς και εφικτούς. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της αυτογνωσίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΦΙΛΑΡΕΘΗ & ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΒΑΡΒΑΡΑ

Είναι εξίσου σημαντικό να εστιάζουν στο πρόβλημα και όχι στα συναισθήματα που αυτό προκαλεί, μαθαίνοντας συγχρόνως να αξιολογούν πόσο σοβαρές είναι οι καταστάσεις στις οποίες εμπλέκονται και να αντιμετωπίζουν την καθημερινότητά τους με αισιοδοξία.

Συμπερασματικά, είναι απόλυτα φυσιολογικό οι έφηβοι να έρχονται σε αυτή την άβολη θέση, δεν πρέπει όμως να παραβλέπουν το γεγονός ότι είναι μέρος της ενηλικίωσής τους και ότι έχουν την ικανότητα να το ξεπεράσουν με τη βοήθεια βέβαια των οικείων προσώπων.

Poke-mania με το «Pokémon go»

Η νέα φρενίτιδα

Του Δημήτρη Γκρίνια

Φρενίτιδα έχει καταλάβει τον κόσμο με την άφιξη του νέου παιχνιδιού της Niantic Labs το Pokémon Go.

Το παιχνίδι αποτελεί την, κάπως ασυνήθιστη, νέα έκδοση του κλασικού video-game "Pokémon", του οποίου τα πρώτα βήματα έγιναν στο "Game boy" του μεγίστου των τότε βιντεοπαιχνιδιών της Nintendo στις 27 Φεβρουαρίου 1996 στην Ιαπωνία, αλλά και στον υπόλοιπο κόσμο στις 28 Οκτωβρίου 1998, αλλά ως Pokémon: Red and Blue σε αντίθεση με την Ιαπωνική έκδοση Pocket Monsters :Red and Green.

Για πρώτη φορά η Ελλάδα «ακούμπησε» τα χέρια της σε μια νεώτερη έκδοση του κλασικού παιχνιδιού και φόρμουλας το 2005 ως Fire red και Leaf green, αλλά και τις νέες, τότε, Ruby, Sapphire (2003) και Emerald(2005) για το κλασικό Game boy Advance(SP)ή αλλιώς GBA.

Το νέο παιχνίδι είναι διαθέσιμο για συσκευές iOS (iPhone κλπ), Android και είναι συμβατό με τα apple Watch και Android Wear (Moto 360 Smart watch), και το καλύτερο; Είναι τελείως δωρεάν *. Ο αστερίσκος σημαίνει ότι υπάρχει "παγίδα" και αυτό γιατί υπάρχουν οι «προαιρετικές» αγορές εντός του παιχνιδιού. Λέγοντας προαιρετικές εννοούμε αναγκαίες. Πρέπει να αγοράζεις Poke dollars, Poke coins για να προμηθεύσαι Poke balls και θαλάμους εξέλιξης.

Το Pokémon Go χρησιμοποιεί εικονική πραγματικότητα, παρόμοια με εκείνη του

Google Maps Street View για να παρουσιάζει τα Pokémon λες και βρίσκονται στ' αλήθεια πίσω από το κινητό σου.

Οπότε, τώρα ήρθε η ώρα να σηκωθείς από τον καναπέ ή το κρεβάτι ή από το παγκάκι της παιδικής χαράς (!) όπου πήγες τον μικρό σου αδελφό ή την αδερφή σου, να βγάλεις το κινητό σου από την τσέπη σου, να χρεώσεις τους γονείς σου κανένα 50ρικο ευρώ σε δεδομένα και να αρχίσεις να περιφέρεσαι σαν πολυβόλο φωνάζοντας:

«Ναι!!!! Έπιασα το πικάτσου!!!» και να σε κοιτούν οι πιάτες σαν να βγήκες από το τρελοκομείο...

Και μην το αρνείστε ότι είναι έτσι, γιατί έτσι γίνεται!!!! Όμως εδώ αρχίζουν και τα ευτράπελα ή παρατράγουδα : Μια νεαρή γυναίκα στις ΗΠΑ, ψάχνοντας για ένα αμφίβιο Pokémon στο παρακείμενο ποτάμι, εντόπισε το πτώμα ενός νεαρού και στον Καναδά τέσσερις χρήστες του παιχνιδιού έπιασαν θύματα ληστείας από σπλισμένους άνδρες που τους εντόπισαν!

Η app (η εφαρμογή) καταγράφει πάνω από 2,5 εκατομμύρια downloads μέχρι τις 29 Αυγούστου και αυτή η «πολυκοσμία» στους servers «κρασάει» το παιχνίδι!

Ανυπομονούμε να δούμε τα επόμενα βήματα της Nintendo και της Niantic Labs πάνω στην πραγματικά πρωτότυπη αυτή προσέγγιση!

Special Olympics

Του Βασιλή Πουρσανίδη

Με αφορμή την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940 και τις παραλάσεις που έλαβαν χώρα σε όλη την Ελλάδα, επιλέγουμε συμβολικά να εστιάσουμε, στο πρώτο τεύχος της μαθητικής εφημερίδας του 5ου Γυμνασίου Κατερίνης, στους αθλητές και στις αθλήτριες των Special Olympics που έκλεψαν, όχι άδικα, τις εντυπώσεις στις πόλεις που παρήλασαν, απ' όπου αντήσαμε και τις σχετικές φωτογραφίες.

Οι αθλητές και οι αθλήτριες των Special Olympics εκφράζουν το αθλητικό ιδεώδες της άμιλλας, της αγωνιστικότητας και της καταπολέμησης των διακρίσεων σε βάρος μιας μερίδας του πληθυσμού με νοητική στέρση.

Ο θρίαμβος της θέλησης και η δύναμη της προσπάθειας, που είναι και οι βασικές αρχές αυτών των αγώνων, ευελπιστούμε ότι θα μεταδοθούν ως μήνυμα ελπίδας και αισιοδοξίας στις καρδιές όλων και θα αποτελούν ορόσημο για όλους και όλες εμάς που επιχειρούμε την πρώτη εκδοτική μας απόπειρα στο χώρο της έντυπης και ηλεκτρονικής δημοσιογραφίας.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ο ΚΡΟΚΟΣ :

ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΦΥΤΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΗΣ

Για την Περιβαλλοντική Ομάδα του σχολείου :ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΤΣΙΑΜΗ - ΑΓΝΗ ΧΟΥΤΑ

Το καλοκαίρι έφυγε και η φύση ντυμένη στα χρώματα του φθινοπώρου αποκτά χρωματικά μια σχετική ομοιομορφία! Αν όμως περιηγηθούμε στο Ν.Κοζάνης και πλησιάσουμε στο χωριό Κρόκος, ένα έντονο μωβ χρώμα στη γη, σαν ριπή φωτός, ξαφνιάζει το μάτι! Είναι τα μωβ άνθη του Κρόκου, του πιο πολύτιμου φυτού της Μακεδονικής γης!

Ο κρόκος, γνωστός και ως σαφράν, καλλιεργείται κυρίως στο χωριό Κρόκος στον Νομό Κοζάνης. Προέρχεται από τα λεπτά, πορτοκαλο-κόκκινα στίγματα που έχουν τα μωβ λουλούδια του φυτού, τα οποία ανθίζουν το φθινόπωρο. Ο κρόκος Κοζάνης ξεχωρίζει για την άριστη ποιότητα του, που τον κατατάσσει στην πρώτη κατηγορία κρόκου βιολογικής καλλιέργειας στον κόσμο και είναι το ακριβότερο μπαχαρικό στον κόσμο. Για 1 κιλό αποξηραμένα στίγματα κρόκου χρειάζονται 150.000 άνθη και η τιμή του, το 2015, ανήλθε στα 1.350 ευρώ το κιλό.

Το φυτό και οι ιδιότητές του είναι γνωστές από την αρχαιότητα. Οι αρχαίοι Έλληνες κατανάλωναν τον κρόκο για να καταπολεμήσουν την αϋπνία και τα δυσάρεστα αποτελέσματα του μεθυσισμού. Η κύρια χρήση του, ωστόσο, ήταν στην ιατρική. Σύμφωνα με αναφορές, οι Ιπποκράτης, Διοσκουρίδης και Γαληνός χρησιμοποιούσαν τον κρόκο ως βασικό συστατικό σε διάφορα ιατρικά σκευάσματα και τον συνιστούσαν ως παυσίπονο, αντιπυρετικό, υπνωτικό, επούλωτικό. Χρήση του κρόκου, όμως, φαίνεται πως έκανε και η Κλεοπάτρα, η οποία τον χρησιμοποιούσε ως συστατικό για τα καλλυντικά της.

Η καλλιέργεια του κρόκου απαιτεί συγκεκριμένες κλιματικές συνθήκες. Χρειάζεται ξηρό και θερμό καιρό το καλοκαίρι και κρύο το χειμώνα. Η σπορά γίνεται τους μήνες Ιούνιο και Ιούλιο και η συγκομιδή γίνεται

στα τέλη Οκτωβρίου με αρχές Νοεμβρίου. Το λουλούδι του φυτού ανοίγει την αυγή και πρέπει να μείνει κατά το δυνατόν λιγότερο πάνω στο φυτό διότι μαραίνεται γρήγορα και τα στίγματα χάνουν το χρώμα και το άρωμα τους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η συγκομιδή γίνεται από όταν ξημερώσει μέχρι πριν τις 10 το πρωί. Μόλις τα λουλούδια μαζευτούν γίνεται διαχωρισμός του στίγματος από το υπόλοιπο λουλούδι, στη συνέχεια τα στίγματα πρέπει να αποξηρανθούν με φυσικό τρόπο για να μπορούν να διατηρηθούν για μεγάλο χρονικό διάστημα. Τα αποξηραμένα στίγματα για να διατηρήσουν τα χαρακτηριστικά τους πρέπει να αποθηκευτούν και να προστατευθούν από την υγρασία, το ηλιακό φως και τη θερμότητα.

Τα θρεπτικά συστατικά του κρόκου είναι η βιταμίνη Β12, η λυκοπίνη, η ζεαξανθίνη, το α-β καροτένιο καθώς περιέχει και βιταμίνη C, σίδηρο, κάλιο και μαγνήσιο. Τα βασικά του θεραπευτικά συστατικά είναι η πικροκροκίνη και η κροκίνη.

Σύμφωνα με μελέτη του εργαστήριου Γενικής Χημείας του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, οι κροκίνες που περιέχονται στα στίγματα του κρόκου είναι ασυνήθιστα υδατοδιαλυτά καροτενοειδή, τα οποία βρέθηκε ότι μπορούν να αναστείλουν τον πολλαπλασιασμό των λευχαιμικών κυττάρων. Συν τοις άλλοις, έχει βρεθεί πως ο κρόκος δρα ενάντια σε ορισμένους τύπους καρκίνου συμπεριλαμβανομένου του

νευροβλαστώματος, του καρκίνου του μαστού και του αδενοκαρκινώματος του παχέος εντέρου. Τελευταίες ιατρικές ανακοινώσεις αναφέρονται στην ευεργετική δράση του κρόκου σε ασθενείς που πάσχουν από Αλτσχάιμερ.

Στο εμπόριο ως καρύκευμα κυκλοφορεί σε νηματίδια ή σε σκόνη, η οποία προκύπτει από το άλεσμα των σιγμάτων. Μικρή ποσότητα κρόκου είναι αρκετή για να χαρίσει στα φαγητά κίτρινο χρώμα, δυνατό άρωμα και πικάντικη γεύση. Χρησιμοποιείται όμως και στη ζαχαροπλαστική, στην παρασκευή κέικ, τσουρεκιών και παγωτών. Αν θέλουμε, μπορούμε να απολαύσουμε τη γεύση του και στα ροφήματά μας (στο τσάι, τον καφέ, το γάλα κ.α.).

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Από την Άννα Πολύζου

Κάθε Νοέμβριο, στην πόλη της Θεσσαλονίκης, πραγματοποιείται το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου, το οποίο συγκαταλέγεται στα 25 μεγαλύτερα φεστιβάλ του κόσμου. Η πραγματικά μεγάλη αυτή γιορτή του σινεμά φέρνει στη Θεσσαλονίκη τις καλύτερες ταινίες απ' όλο τον κόσμο, κρύβει κινηματογραφικές εκπλήξεις, υποδέχεται σημαντικούς προσκεκλημένους και περιλαμβάνει στο πρόγραμμά της αφιερώματα και παράλληλες εκδηλώσεις.

Η διοργάνωση ξεκίνησε το 1960 ως εθνικό φεστιβάλ με την επωνυμία «Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου» μέχρι και το 1965. Το 1966 μετονομάστηκε σε «Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου» και λειτούργησε ως εθνικό φεστιβάλ μέχρι και το 1991. Το 1992 το Φεστιβάλ έγινε Διεθνές, περιλαμβάνοντας Διαγωνιστικό Τμήμα ταινιών μεγάλου μήκους πρωτοεμφανιζόμενων σκηνοθετών με την πρώτη ή τη δεύτερή τους ταινία.

Οι προβολές των ταινιών γίνονται στο πανέμορφο κτιριακό συγκρότημα δεκαετίας 1920 «Ολύμπιον», στην Πλατεία Αριστοτέλους, στις αίθουσες Ολύμπιον και Παύλος Ζάννας. Το φεστιβάλ φιλοξενείται επίσης και στις αίθουσες «Τζον Κασσαβέτης», «Σταύρος Τορνές», «Τώνια Μαρκετάκη» και

«Φρίντα Λιάππα», στο λιμάνι Θεσσαλονίκης. Το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης περιλαμβάνει τα εξής τμήματα :

Το Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα ταινιών, που προβάλλονται πρώτες και δεύτερες ταινίες νέων δημιουργών απ' όλο τον κόσμο.

Το Πανόραμα των Ελληνικών Ταινιών, όπου παρουσιάζονται οι ελληνικές ταινίες της πρόσφατης παραγωγής.

«Ανοιχτοί Ορίζοντες», που παρουσιάζει μια επιλογή από τις πιο πρωτοποριακές και ανεξάρτητες φωνές του παγκόσμιου κινηματογράφου.

«Ματιές στα Βαλκάνια», που παρουσιάζει το κινηματογραφικό τοπίο της βαλκανικής παραγωγής.

«Ταινίες για παιδιά» και «Νεανική οθόνη», με προβολές για σχολεία και παιδιά.

Στα πλαίσια της ετήσιας διοργάνωσης του Φεστιβάλ διοργανώνεται και η Αγορά. Το τμήμα αυτό αποτελείται από τρία μικρότερα : το Film Market (Αγορά Κινηματογραφικών Ταινιών), το Φόρουμ Συμπαγωγών και το Works in Progress (ταινίες σε εξέλιξη) όπου συμμετέχουν ταινίες που δεν έχουν ακόμα ολοκληρώσει την παραγωγή από τη Νοτιοανατολική Ευρώπη και τη Μεσόγειο.

Το τμήμα αυτό συγκεντρώνει ένα διεθνές δίκτυο επαγγελματιών και προσφέρει τον χώρο και τις συνθήκες για συναντήσεις, συζητήσεις και επαγγελματικές συμφωνίες σε μια φιλόξενη και επαγγελματική ατμόσφαιρα.

Φέτος, το 57ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, πιστό στο ετήσιο και καθιερωμένο τώρα πια ραντεβού του με το κοινό, πραγματοποιήθηκε από τις 3 έως τις 13 Νοεμβρίου 2016 και ανέδειξε νικήτη τον σκηνοθέτη Ατίλα Τιλ από την Ουγγαρία. Η ταινία του «Δολοφονικά Αμαξίδια» απέσπασε τον Χρυσό Αλέξανδρο του Φεστιβάλ. Ο Αργυρός Αλέξανδρος απονεμήθηκε στο φιλμ «Η Πέτρα της Καρδιάς» του Ισλανδού δημιουργού Γκούδμουντουρ Άρναρ Γκούδμουντσον, ενώ τιμητικές διακρίσεις έλαβαν και οι ελληνικές ταινίες «Park», «Αφτερλωβ» και «Πλατεία Αμερικής».

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΕΝΑ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΣΧΗ ΜΑΣ!

Φέτος, όπως βέβαια και κατά τις προηγούμενες σχολικές χρονιές, «τρέχουν» στο σχολείο μας Προγράμματα Σχολικών δραστηριοτήτων που συγκεντρώνουν, εκτός σχολικού ωραρίου, πολλούς μαθητές. Ένα από αυτά είναι η Λέσχη Ανάγνωσης Μαθηματικής Λογοτεχνίας, η οποία θα έλεγα ανεπιφύλακτα πως είναι μια από τις αγαπημένες δραστηριότητες, αφού λειτουργεί εδώ και 5 χρόνια με το ίδιο αμειωτο ενδιαφέρον από πλευράς μαθητών και καθηγητών.

Την ώρα που χτυπά το κουδούνι της τελευταίας ώρας και ημέρας της εβδομάδας και οι περισσότεροι μαθητές φεύγουν με μια αίσθηση ανακούφισης, κάποιοι άλλοι, με πολύ χαρά, συγκεντρώνονται στον όροφο του κεντρικού κτηρίου του σχολείου μας για να πάρουν μέρος στη Λέσχη. Η Λέσχη δημιουργήθηκε το 2011 από τον μαθηματικό κ. Νικόλαο Παπανικολάου με τη βοήθεια της φιλόλογου κ. Βαρβάρας Παπαδοπούλου. Σκοπός της Λέσχης είναι να εξερευνήσει ο μαθητής τον κόσμο των μαθηματικών από μια άλλη οπτική γωνία, χωρίς θεωρία και ασκήσεις, μια πλευρά των Μαθηματικών και της Γεωμετρίας γεμάτη ανακαλύψεις, μυστήρια και λύσεις σε συναρπαστικά προβλήματα που αφορούν την καθημερινή μας ζωή και την Τέχνη των Μαθηματικών.

Την πρώτη χρονιά λειτουργίας της Λέσχης η ομάδα ονομάστηκε «Κύκλος των λέξεων». Σε συνομιλία που είχαμε με την καθηγήτρια κ. Παπαδοπούλου έγινε αναφορά στα πρώτα χρόνια λειτουργίας της Λέσχης και στους μαθητές που συμμετείχαν: Μαριέλλα Πιτσιλκα,

Στράτος και Χριστίνα Ντόβα, Ευγενία Μεταξιώτη, Κων/νος Περιβολιώτης, Ηλιάννα Σκαμαγκά, Ραφαέλα Αθανασιάδου, Μαρία Τριανταφυλλίδου, Αγγελική Κυρλίδου, Ραφαελία Καραγκιοζίδου, Νίκος Κουκάρας, Έλενα Φαρμακιάδη, Χρήστος Παπαδόπουλος, Κατερίνα Σταθουλοπούλου. Η Λέσχη διάβασε ήδη και προτείνει τα βιβλία: «Flatland η Επιπεδοχώρα», «Logicomix», «Ποιος σκότωσε τον κ. Χ», «Τα αστέρια της Βερενίκης», «Μηδέν, ο θεός Πέτρος και η εικασία του Γκόλντμπαχ».

Το βιβλίο που θα απασχολήσει φέτος τα «ανήσυχια πνεύματα» της Λέσχης είναι το βιβλίο του Ανδρέα Λύκου «Αναμνήσεις Συμμετρίας». Το βιβλίο, γραμμένο το 2015, ανφέρεται στα έργα του μεγάλου χαρακτήρα Μ.Κ. Έσερ καθώς και σε δύο φοιτητές οι οποίοι, μελετώντας τα έργα του χαρακτήρα, βρίσκονται στην πόλη Ατράνι, μια μικρή ιταλική πόλη, που έχει απεικονίσει πολλές φορές ο Έσερ στα χαρακτηριστικά του. Οι δύο φοιτητές έρχονται σε επαφή με τους ανέφικτους κόσμους του καλλιτέχνη καθώς και τα έργα του που διέπνουνται από τους κανόνες

της συμμετρίας. «Πώς όμως μια ιστορία στα Γιάννενα του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου και ένας Έλληνας Μαθηματικός του 20^{ου} αιώνα θα επηρεάσουν τη μετέπειτα ζωή τους; Είναι άραγε αυτή τους η περιήγηση δημιουργήματα του μυαλού τους ή μήπως όχι; Όταν λογική και παράλογο συγκρούονται ίσως η συμμετρία να είναι η λύση.»

Οι φετινοί «πρωταγωνιστές» της Λέσχης είναι οι: Μαριάννα Παπαδοπούλου, Βασίλης Πουρσανίδης, Κωνσταντίνα Αϊδινόπουλου, Τάσος Αναστασιάδης, Περίνα Πιτσιλκα, Ελένη Τσιμπουκτσάκη, Αγγελική Παπουτσάκη, Κατερίνα Κυρλίδου, Αγγελική Κυρλίδου, Φιλαρέτη Οικονόμου και ...

...η υπογράφουσα Ερμιόνη Σιδηροπούλου.

«Τα βιβλία στη ζωή μας και η προσφορά της σχολικής βιβλιοθήκης»

Από τη μαθήτριά Γκούτζα Χρύσα

Είναι σε όλους μας γνωστό πως η ανάγνωση βιβλίων διαφόρων ειδών είναι πολύ σημαντική για πολλούς και διάφορους λόγους.

Αρχικά, τα βιβλία περιέχουν αξιοσημείωτα γεγονότα του παρελθόντος και όλα τα επιτεύγματα, τις ανακαλύψεις και τις εφευρέσεις του ανθρώπου. Τα βιβλία μπορούν να χαρακτηριστούν ως «παράθυρα στον κόσμο» καθώς ταξιδεύουν τον αναγνώστη σε τόπους πραγματικούς ή και φανταστικούς, καλλιεργούν τον άνθρωπο ηθικά και πνευματικά και του προσφέρουν πολλές γνώσεις ανάλογα πάντα με το βιβλίο που διαβάσει.

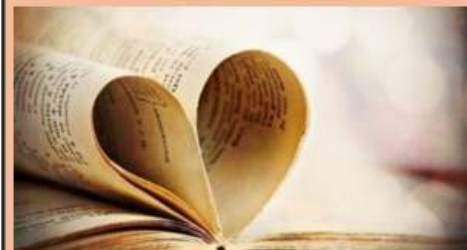
Επιπλέον τα βιβλία ψυχαγωγούν τον άνθρωπο και τον συντροφεύουν στις δύσκολες στιγμές του. Μπορούμε να διαβάσουμε ένα βιβλίο αντί να ξοδεύουμε αρκετές ώρες προσηλωμένοι σε μια οθόνη Υπολογιστή, κινητού τηλεφώνου ή τηλεόρασης. Όταν νιώθουμε μοναξιά και πλήξη μπορούμε να αναζητήσουμε συντροφιά σε ένα βιβλίο. Η ανάγνωση βιβλίων διευρύνει τους πνευματικούς μας ορίζοντες, μας ταξιδεύει σε φανταστικούς και θαυμαστούς κόσμους και μπορούμε να χαρακτηρίσουμε τα βιβλία «φίλους» μας.

Επίσης, τα βιβλία διευρύνουν το λεξιλόγιό μας. Ένας αναγνώστης, κυρίως μαθητής, κρατώντας σημειώσεις, αναζητώντας σε λεξικό την ερμηνεία των άγνωστων λέξεων ή ρωτώντας έναν ενήλικα και χρησιμοποιώντας τις λέξεις αυτές στην καθημερινότητά του μπορεί εύκολα να εμπλουτίσει το λεξιλόγιό του, να αναγνωρίσει και να εκφράσει τα συναισθήματά του.

Συμπερασματικά το διάβασμα βιβλίων μας βοηθά ώστε να αναπτύξουμε την ικανότητά μας να χρησιμοποιούμε τη γλώσσα, να εξασκήσουμε τη μνήμη μας και την ικανότητά μας να συγκεντρωνόμαστε και να μελετάμε, να εμπλουτίσουμε τη φαντασία μας και τη θέληση να μαθαίνουμε, να γνωρίσουμε νέους πολιτισμούς, νέες ιδέες, νέες γλώσσες, να αποκτήσουμε ευχάριστες συνήθειες και κρίση.

Για αυτούς τους λόγους το 5^ο Γυμνάσιο Κατερίνης διαθέτει τη σχολική, δανειστική βιβλιοθήκη «Χρίστος Τσολάκης». Το όνομα της βιβλιοθήκης έχει, ως φόρο τιμής και μνήμης, το όνομα του μεγάλου Δασκάλου της Πιερίας, Χρίστου Τσολάκη (1935 -2012) και απόφοιτου του Γυμνασίου Κατερίνης το 1952.

“Η Γωνιά του βιβλίου”

Φίλες και φίλοι, αγαπημένο αναγνωστικό κοινό, με ιδιαίτερη χαρά σας αναγγέλλω ότι, εφόσον για πρώτη φορά το 5^ο Γυμνάσιο Κατερίνης συντάσσει τη δική του εφημερίδα, θα έχουμε από δω και στο εξής και την πρώτη Γωνιά του Βιβλίου.

Στη γωνιά μας αυτή θα κουβεντιάζουμε όλα όσα αφορούν στον κόσμο της λογοτεχνίας και της ποίησης, συμβάντα που έλαβαν και θα λάβουν χώρα στο σχολείο μας σχετικά πάντα με τα βιβλία, προτάσεις για βιβλία, έκτακτα νέα που αφορούν τον κόσμο της συγγραφής του βιβλίου. Κυρίως όμως θα θέλαμε η γωνιά αυτή να γίνει ο δικός σας χώρος έκφρασης. **Εκτός από τις απόψεις, τα σχόλια, τις προτάσεις σας για βιβλία περιμένω τα δικά σας ποιήματα και διηγήματα για να τα δημοσιεύσουμε στα επόμενα φύλλα της εφημερίδας μας.**

Και, επειδή η γνώμη σας μετράει για μας, σας προσκαλούμε να παίρνετε μέρος και στις μικρές μας αναζητήσεις απαντώντας σε απλές ερωτήσεις.

Είστε τολμηροί;

Θέλετε να νιώσετε ελεύθεροι;

Αν ναι, η ζεστή γωνιά του βιβλίου σας περιμένει στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο του σχολείου mail@5gym-kater.pie.sch.gr με την ένδειξη «Βιβλιοφάγος»

Η ερώτηση της Γωνιάς : «Το Νόμπελ Λογοτεχνίας δόθηκε φέτος στον τραγουδιστή Bob Dylan. Ποιο τραγούδι του αγαπήσατε πιο πολύ ;

«Βιβλιοφάγος»

ΠΑΡΑΤΗΡΩΝΤΑΣ ΤΑ ΑΣΤΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ 5^{ΟΥ} ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

(από τη Λυδία Κοντσέ)

Πριν από τρία χρόνια η Ομάδα Αστρονομίας του σχολείου μας ξεκίνησε τις αναζητήσεις της με σκοπό να μάθουν οι μαθητές τι βρίσκεται πέρα από την ατμόσφαιρα της Γης, δηλαδή τι υπάρχει πάνω στον έναστρο ουράνιο θόλο.

Σήμερα μέσα από τη στήλη της σχολικής μας εφημερίδας σας προσκαλούμε να γνωρίσουμε μαζί όρους της αστρονομίας, φαινόμενα, άστρα και σχηματισμούς του ουράνιου θόλου.

Τι είναι όμως Αστρονομία και με τι ασχολείται; Η Αστρονομία είναι η επιστήμη που ερευνά και εξετάζει όλα τα ουράνια σώματα, ανάμεσα σε αυτά και τη Γη, καθώς και τις σχέσεις, τις κινήσεις και τη δυναμική τους. Επιπλέον ασχολείται με το μεγάλο ερώτημα της δημιουργίας του σύμπαντος. Πρόκειται για μια από τις αρχαιότερες επιστήμες μιας και το ανθρώπινο είδος άρχισε να παρατηρεί τον ουρανό από την αυγή της γέννησής του.

Στην Αρχαία Ελλάδα οι ναυτικοί έκαναν μακρινά ταξίδια και τους έπαιρνε πολλές μέρες για να φτάσουν στον προορισμό τους. Τις νυχτερινές ώρες, όταν ο ουρανός ήταν αίθριος, για να προσανατολιστούν χρησιμοποιούσαν τις αστρονομικές τους γνώσεις και έτσι έβρισκαν τη γεωγραφική τους

θέση.

Η Αναγέννηση υπήρξε η περίοδος κατά την οποία η Αστρονομία εξελίχθηκε αισθητά. Γνωστή προσωπικότητα αυτής της εποχής υπήρξε ο Γαλιλαίος. Ένα από τα σημαντικότερα βήματα του στην Αστρονομία είναι η εισαγωγή του τηλεσκοπίου. Το τηλεσκόπιο, επιτρέποντας παρατηρήσεις ακριβείας σε ουράνια σώματα που δεν είχαν τη δυνατότητα να παρατηρήσουμε με γυμνό οφθαλμό, έδωσε μεγάλη ώθηση στην Αστρονομία.

Σήμερα το αστρονομικό σύμπαν, που μπορεί να μελετήσει η Αστρονομία είναι τεράστιο και βίαιο, διότι περιέχει πραγματικά αναρίθμητα άστρα και εξελίσσεται διαρκώς.

Πριν αρχίσουμε να παρατηρούμε τα αστέρια και μέχρι το επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας, μοιραζόμαστε μαζί σας κάποιες απλές, αλλά σημαντικές, πληροφορίες για τα άστρα και τους αστερισμούς:

Τα αστέρια του Γαλαξία μας κινούνται με μικρές σχετικές ταχύτητες οπότε για αρκετά χρόνια θεωρούμε ότι οι μεταξύ τους αποστάσεις είναι ίδιες.

Τα αστέρια και οι σχηματισμοί τους μπορούν να αποτελέσουν τον χάρτη - πλοηγό στην εξερεύνηση του ουρανού. Περίπου 2000 άστρα είναι ορατά δια γυμνού οφθαλμού.

Στα πιο λαμπρά αστέρια οι αρχαίοι λαοί είδαν σχηματισμούς που τους ταύτισαν με μύθους και θεότητες.

Το πρώτο βήμα στην εκμάθηση του ουρανού είναι η αναγνώριση των αστερισμών. Οι 88 αστερισμοί μπορούν να γίνουν ο οδηγός μας στον ουράνιο θόλο.

Ο πιο απλός τρόπος προσδιορισμού της θέσης ενός σώματος είναι με τη συσχέτισή του με τον αστερισμό όπου ανήκει.

Με βάση μερικούς λαμπρούς και χαρακτηριστικούς σχηματισμούς (π.χ. Μεγάλη Άρκτος, Ωρίωνας κ.ά.) οδηγούμαστε στους

υπόλοιπους μέσα από ιδεατές ενώσεις και προεκτάσεις.

Ο άξονας περιστροφής της Γης δείχνει προς το Βορρά και περνά κοντά από τον Πολικό Αστέρα.

Όλα τα αντικείμενα μοιάζουν να περιστρέφονται γύρω από τον Πολικό Αστέρα.

Οι αστερισμοί που βρίσκονται κοντά στον Πολικό Αστέρα λέγονται αειφανείς διότι δε δύναν ποτέ.

Αυτοί είναι οι:

- 1) Μεγάλη Άρκτος,
- 2) Μικρή Άρκτος,
- 3) Κηφέης,
- 4) Κασσιόπη,
- 5) Δράκων,
- 6) Καμηλοπάρδαλις

«Το Νόμπελ που δίχασε το κοινό»

Της Ερμιόνης Σιδηροπούλου

Στα πιο συνταρακτικά και επίκαιρα συμβάντα του 2016, σίγουρα συγκαταλέγεται η απονομή του Νόμπελ λογοτεχνίας, στον πολυαγαπημένο μουσικό Μπομπ Ντίλαν

Στις 13 Οκτωβρίου 2016 η Σουηδική Ακαδημία αποφασίζει να απονεμίσει το φετινό Νόμπελ Λογοτεχνίας στον Ντίλαν, ισχυριζόμενη πως "δημιούργησε νέες ποιητικές εκφράσεις, μέσα στη μεγάλη παράδοση του αμερικάνικου τραγουδιού".

Μεγάλος μουσικός, στιχουργός και ποιητής επηρέασε όσο λίγοι τη σύγχρονη μουσική, αλλά και τη σκέψη, όσων μεγάλωσαν ή προβληματίστηκαν με τα τραγούδια του.

Το βραβείο Νόμπελ λογοτεχνίας είναι ένα βραβείο που απονέμεται ετησίως από το 1901 σε έναν εν ζωή συγγραφέα, στην περίπτωση του Ντίλαν μουσικό, από οποιαδήποτε χώρα, ο οποίος συμφωνεί με τη διαθήκη του Άλφερντ Νόμπελ, καθιερωτή των ομώνυμων βραβείων.

Η απονομή του Νόμπελ σημαίνει αυτόματη κατάταξη στο «πάνθεον» των συγγραφέων οικουμενικού σεβασμού.

Τα έργα του Ντίλαν μπορεί να μην αφορούν

τη λογοτεχνία άμεσα, όμως βρίσκονται σε "απευθείας σύνδεση" με τον μακρόκοσμο της παγκόσμιας μουσικής και τέχνης.

Απευθείας επίσης βγήκαν στο προσκήνιο και αντιδράσεις από το κοινό. Ένα μεγάλο ποσοστό επιδοκίμασαν την επιλογή της Σουηδικής Ακαδημίας, ενώ πολλοί την αποδοκίμασαν. Για τους μεν είναι παρατραβηγμένη και άστοχη απόπειρα «διεύρυνσης» των Νόμπελ Λογοτεχνίας (που επιπλέον στερεί από κάποιον λιγότερο γνωστό συγγραφέα την ευκαιρία για πρόσβαση στο διεθνές κοινό), για τους δε, η Ακαδημία σωστά αποφάσισε να υπενθυμίσει, ότι τα «άνθη της Λογοτεχνίας» ανθίζουν παντού και παίρνουν απροσδόκητες μορφές.

Στη διαμάχη αυτή παρενέβη ο ίδιος ο Ντίλαν με επιστολή του στη Σουηδική Ακαδημία, όπου ανακοίνωσε την Τετάρτη 16 Νοεμβρίου 2016, ότι δεν θα παρευρεθεί στην Στοκχόλμη

για να παραλάβει το Νόμπελ Λογοτεχνίας. Σε αυτήν αναφέρει ότι λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων και δεσμεύσεων του δεν θα μπορεί να βρίσκεται τον Δεκέμβριο στην σουηδική πρωτεύουσα, με την Ακαδημία να αναφέρει «Είναι ασυνήθιστο, αλλά όχι εξαίρεση», καθώς και άλλοι νικητές στο παρελθόν δεν είχαν πάει να παραλάβουν τα βραβεία τους. Πάντως ξεκαθάρισε «το βραβείο ανήκει στον Μπομπ Ντίλαν ο οποίος τόνισε ότι αισθάνεται μεγάλη τιμή» και ότι έχει τη δέσμευση να δώσει μία διάλεξη μέσα σε διάστημα 6 μηνών από την ημέρα της τελετής.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΜΙΣΙΟΣ!

της Πετρίνας Πισίλκα

«Η μουσική και ο ρυθμός
βρίσκουν το δρόμο τους προς
τα πιο απόκρυφα μέρη της ψυχής»

Πλάτων

Η δύναμη της μουσικής είναι γνωστή, καθώς μας εμπνέει, μας επηρεάζει ψυχολογικά, μας ταξιδεύει και μας θεραπεύει.

Η Μουσικοθεραπεία είναι ένα είδος ψυχο-θεραπείας που έχει ως στόχο τη διατήρηση ή τη βελτίωση της φυσικής και ψυχικής κατάστασης των ανθρώπων. Έχει τις ρίζες της στην Αρχαία Ελλάδα από σημαντικούς Έλληνες όπως τους Πυθαγόρειους, τον Αριστοτέλη και τον Όμηρο. Η θεραπευτική σχέση δημιουργείται μέσω του μουσικού αυτοσχεδιασμού ή ακρόασης, ενώ ο στόχος είναι η θεραπεία και όχι το καλλιτεχνικό αποτέλεσμα. Στη διάρκεια της θεραπείας τα άτομα εκφράζουν όσα νιώθουν με τη μουσική και έτσι επιτυγχάνεται καλύτερη επαφή με τον εσωτερικό τους κόσμο.

Τέλος δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που τα άτομα με ψυχοσωματικές, αγχώδεις και αναπτυξιακές διαταραχές, νευρολογικές παθήσεις, μαθησιακές δυσκολίες και κατάθλιψη έχουν βελτίωση της κοινωνικότητας, τη δημιουργικότητά τους και έχουν ενισχύσει την αυτογνωσία τους χάρη σε αυτή την «πολύτιμη» επίδραση της μουσικής.

Αδέσποτα κατοικίδια

Της μαθήτριας Χρύσας Γκούτζα

Περπατώντας στους δρόμους της πόλης μας διαπιστώνουμε ότι «κυκλοφορούν» αρκετοί αδέσποτοι, τετράποδοι «φίλοι». Τι είναι αυτό που οδηγεί τους ιδιοκτήτες να εγκαταλείψουν τα κατοικίδια τους ;

Αρκετοί «ζωόφιλοι» εγκαταλείπουν τους τετράποδους συντρόφους τους από ανευθυνότητα. Δυστυχώς οι άνθρωποι αυτοί αποκτούν ένα κατοικίδιο είτε από μόδα, είτε για την προσωπική τους ικανοποίηση ή για το «κέφι» των παιδιών τους, χωρίς να παίρνουν σοβαρά υπόψη τους ότι ένα κατοικίδιο χρειάζεται φροντίδα, στροφή και αγάπη.

Τα τελευταία χρόνια, ένας επιπλέον λόγος που οδηγεί στην εγκατάλειψη είναι η οικονομική δυσχέρεια των ιδιοκτητών. Δεν μπορούν να καλύψουν τα έξοδα των τριχωτών συντρόφων τους για την τροφή, την υγεία και την υγιεινή τους.

Για κάποιους άλλους τα κατοικίδια γίνονται τελικά «βάρος», διότι τους δεσμεύουν και δεν μπορούν να πραγματοποιήσουν δραστηριότητες με την ίδια άνεση που είχαν παλαιότερα. Το φαινόμενο αυτό είναι εντονότερο το καλοκαίρι, διότι κάποιος από τους ιδιοκτήτες, όπως ισχυρίζονται οι ίδιοι, δεν μπορούν να πάρουν τα κατοικίδια μαζί σε διακοπές ή σε κάποιο ταξίδι. Τα έξοδα μετακίνησης ή διαμονής ή φύλαξης των κατοικίδιων είναι δυσβάστακτα.

Συχνά, η άτακτη συμπεριφορά των ζώων και το ζήτημα της «τουαλέτας» αποτελούν αιτία και αφορμή για την εγκατάλειψή τους. Είναι γεγονός ότι τα κατοικίδια σε νεαρή ηλικία κάνουν διάφορες αταξίες και απαιτείται μεγάλη υπομονή- και γνώσεις- για την εκπαίδευσή τους. Πολλοί ιδιοκτήτες δεν μπορούν να κατανοήσουν ότι για τη συμπεριφορά των κατοικίδιων ευθύνονται οι ίδιοι.

Τα ζώα δεν είναι άψυχες κούκλες ή άψυχα παιχνίδια που παλιώνουν ή που τα βαριόμαστε. Είναι «αθώες» ψυχές και δεν πρέπει να πωλούνται ή να αγοράζονται από ανεύθυνους και άκαρδους ανθρώπους. Σύμφωνα με έρευνες, οι οικογένειες που μεγαλώνουν ένα κατοικίδιο γίνονται πιο ήρεμες και τα παιδιά αποκτούν μεγαλύτερη υπευθυνότητα. Οι ευθύνες δεν είναι τόσο μεγάλες για μια τετράποδη ευτυχία! Η Νομοθεσία μάλιστα (Ν.3170/2003,4039/2012,4235/2014) προστατεύει τα ζώα και τιμωρεί με πρόστιμο από 300 έως και 1.500 ευρώ τους παραβάτες.

Είναι, λοιπόν, αντιληπτό σε όλους ότι, μετά τη ραγδαία αύξηση των αδέσποτων, πρέπει να βρεθεί κάποια λύση.

Αγαπητοί φιλόζωοι αναγνώστες, υιοθετήστε ένα ζώο και κρατήστε το κοντά σας γιατί θα εισπράξετε αγάπη, στροφή, εμπιστοσύνη, συντροφιά και παρηγοριά. Μπορείτε να συμβουλευτείτε ιστοσελίδες σχετικές με το θέμα ή τη φιλοζωική οργάνωση του Νομού μας.

Υιοθετώντας ένα αδέσποτο συμβάλλουμε

στη μείωση του πληθυσμού των αδέσποτων !

Και να θυμόμαστε όλοι ότι ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΔΕΝ ΑΠΟΡΑΖΟΝΤΑΙ!

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΗ!

Κυρλίδου Κατερίνα
Κωνσταντά Αναστασία
Παπαδοπούλου Μαριάννα

Τυχερά φαίνεται να είναι φέτος τα παιδιά της Πιερίας γιατί δύο όμορφες χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις θα γίνουν παράλληλα στην Κατερίνη. Το Χριστουγεννιάτικο Χωριό του Κόσμου στον Καπνικό Σταθμό Κατερίνης και Το Πάρκο των Χρωμάτων στο Δημοτικό Πάρκο της Κατερίνης.

**Χριστούγεννα στο Πάρκο των Χρωμάτων
Ένα θεματικό πάρκο στο πάρκο της πόλης μας!**

Στις 2 Δεκεμβρίου ένα θεματικό πάρκο για τα Χριστούγεννα αρχίζει να λειτουργεί για πρώτη φορά στην πόλη μας. Πρόκειται για μια πρωτοβουλία του Δήμου Κατερίνης που φιλοδοξεί να δώσει χαρά σε μικρούς και μεγάλους μέσα από πολλές εκδηλώσεις, μουσικές και γεύσεις που έχουν σχέση με το πνεύμα των Χριστουγέννων.

«Το πάρκο μεταμορφώνεται σε ένα μαγικό παραμύθι, σε μια χώρα χρωμάτων και θαυμάτων για μικρούς και μεγάλους»

Το Χριστουγεννιάτικο Χωριό του Κόσμου στον Καπνικό σταθμό Κατερίνης

«Μία πράξη αγάπης και φροντίδας προς όλους τους συμπολίτες μας»

Το Χριστουγεννιάτικο Χωριό του Κόσμου ξεκίνησε ως πρωτοβουλία εθελοντών του νομού μας πριν από δύο χρόνια και φέτος διανύει τον τρίτο χρόνο λειτουργίας του.

Κάθε χρόνο, ο αριθμός των επισκεπτών και εθελοντών αυξάνεται. Η εκδήλωση αυτή γίνεται στον Καπνικό Σταθμό της πόλης μας και υπάρχει μια πληθώρα δραστηριοτήτων για μικρούς και μεγάλους. Μπορεί κάποιος να διαλέξει από ανάγνωση παραμυθιών και παραστάσεις μέχρι διάφορα διασκεδαστικά παιχνίδια, όπως βελάκια, κρίκους, τενεκεδάκια και πολλά άλλα. Εκτός από τα σπιτάκια με τα παιχνίδια, υπάρχουν και άλλα όπου οι μεγάλοι μπορούν να δοκιμάσουν ένα ποτήρι ζεστό κρασί και οι μικρότεροι να πάρουν ένα χυμό. Η αναμμένη φωτιά, οι ζωντανές συναυλίες και το σκορπισμένο άχυρο δημιουργούν μια φιλική και χριστουγεννιάτικη ατμόσφαιρα. Κλείνοντας, αξίζει να πούμε ότι όποιος από σας το επιθυμεί μπορεί να γίνει εθελοντής ή μια επίσκεψη στο Χριστουγεννιάτικο Χωριό του Κόσμου σίγουρα θα σας χαρίσει αξέχαστες στιγμές.

**Εμείς, δεν έχουμε παρά να ευχηθούμε σε όλους
«ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, ΓΕΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑ,
ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ»**

